ollen ellanud, on sadda ja kolmkümmend aastat, pissut ja kurjad on mo ello aastad olnud ja ei sa mitte mo wannematte ello aastade päwade wasto: Ja Jakob ónnistas Warao ja läks temmast ärra. Ja Josep andis omma issale ja wendadele ello asset, nenda kui Warao käsknud. Ja kui se nälg wägga kange olli, nenda et Egiptusse ma ja Kanaani ma nälja pärast ärranórkes, siis toitis Josep omma issa ja ommad wennad ja keik omma issa perre leiwaga. Agga keik se ma rahwas ei tonud mitte ükspäinis omma rahha ja lojuksed Josseppi kätte, et nemmad woiksid leiba sada ja ellada; waid andsid isse-ennast ka pärris rahwaks Warao wallitsusse al, ja nenda ostis Josep keik Egiptusse maad Waraule. Ja Israeli päwad said liggi, et ta piddi surrema, ja Josep wóttis omma kaks poega, Manasse ja Ewraim, ennesega ja wiis neid omma haige issa wo-

bi

bi ette. Ja Israel kergitas ennast, istus wodi peal ja ütles Josseppi wasto: Jummal on sedda Kanaani maad tóstanud minno sou-wósale anda iggawesseks pärrandusseks, siis peawad so kaks poega minno pärralt ollema, et nenimad minno poegadega sedda pärriwad. Ja Israel ónnistas Josseppi ja temma poiad, ja ütles: Jummal, kelle silma ees mo wannemad Abraham ja Isaak on kóndinud, Jummal, kes mind on toitnud sest aiast, kui ma olnud, tännapäwani: se Ingel, kes mind keigest kurjast peästnud, ónnistago need poisid, ja nende sees peab mo nimmi sama nimmetud, ja mo wannematte Abrahami ja Isaaki nimmi, ja et nemmad ni paljo kui kallad siggiwad seal maal. Ja Israel ütles Josseppi wasto: Wata ma surren ärra, ja Jummal wóttab teiega olla, ja teid jälle taggasi wia teie wannematte male. Ja Jakob kutsus ommad poiad ja kulutas nei-

)(5 le,